

[Axel Sørensen.]

når den melder sig for at få en bolig. Det er, som det er nævnt, på tide, at man gennemfører en lovgivning, som giver en større part af en bys befolkning mulighed for at blive ejer af en lejlighed i en boligkarré. Mit parti er flere gange gået stærkt ind for en løsning af denne opgave. Der er her tale om et stort problem på det boligmæssige område, og der foreligger en betydelig opgave, som jeg intrængende vil henstille til finansministeren at tage op på så højt et plan, at man kan nå til et positivt resultat til løsning af disse vanskeligheder, som foreligger i dag.

Med disse betragtninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Herluf Rasmussen: I betænkningen til det foreliggende lovforslag er der specielt et afsnit, som omfattes med meget stor interesse af mit parti. Jeg tænker her på det tilsagn, som finansministeren har givet om sammen med boligministeren at ned sætte et udvalg til dels at undersøge boligudgifternes størrelse henholdsvis for lejere og for ejere af egen bolig, dels at udarbejde et forslag til ændringer i skatte- og boliglovgivningen med sigte på at ophæve eller modvirke de uligheder i boligudgifterne, der eventuelt måtte eksistere som følge af de lovgivningsbestemmelser, vi har.

Dette tilsagn fra den højtærede finansminister kan vi naturligvis kun hilse med tilfredshed, men samtidig kan vi ikke undlade at udtale vor undren over, at dette problem ikke for længst er løst. Så vidt jeg erindrer, har vi vist tumlet med problemerne i et eller andet udvalg, og selv om der ikke skulle foreligge et fuldt færdigt arbejde, kunne det måske have været rart at se nogle antydninger af, i hvilken retning der har været arbejdet, og i hvilken retning man kunne tænke sig at gå, hvis man skulle opnå den ligestilling mellem lejere og ejere, som vi finder det naturligt at stræbe henimod.

Hvad angår det foreliggende lovforslag, udtalte Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber sig ret kategorisk, idet organisationen simpelt hen betegnede det foreliggende lovforslag som ganske utilstrækkeligt til at fjerne de misforhold, som den bestående lovgivnings helt forældede

regler for skattemæssig behandling af parcelhusejere har affødt på boligbyggeriets område og for samfundsøkonomien som helhed. Det er altså i skærende modstrid med det, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen har fremført her. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen gjorde, hvad han kunne for at rose lovforslaget ihjel, og selv om det var godt gjort, så lægger jeg altså mere vægt på udtalelsen fra Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber. Jeg kan til dels tilslutte mig de fremsatte synspunkter, som munder ud i fremdragelsen af en lang række eksempler på uligheder.

Så kunne man gøre sig nogle tanker om, i hvilken retning det foreslåede udvalg skulle arbejde. Flere veje kan betrædes. Hvis man forestiller sig, at man kan søge ligestilling fremmet ved at hæve lejeværdien i parcelhuse og føre den i niveau med den gangse leje i boligbyggeri og etagebyggeri af samme alder og kvalitet, så ville man formentlig kunne fratage parcelhusejere væsentlige fordele. Men på den anden side må man jo heller ikke være blind for, at specielt lavt prioriterede ejendomme meget let ville komme i den situation at afkaste en skattepligtig indkomst efter de nugældende regler. Jeg skal være den sidste til at benægte, at det her behandlede lovgivningsområde er vanskeligt. Vanskelighederne ligger jo i, at forholdene omkring enfamilieshusene m. v. er så forskellige fra hus til hus. Vi har på den ene side den meget store gruppe af ældre huse, beboet for en stor dels vedkommende af pensionister, hvor lånene er betalt ned, og som derfor efter de nugældende regler møder frem med et skattepligtigt ejendomsoverskud, også selv om der er afholdt rimelige vedligeholdelsesudgifter. På den anden side har vi de helt nye huse, fuldt belånt til så urimelige rentesatser, at ejendommene giver et betydeligt fradragsberettiget underskud. Jeg fremhæver denne spændvidde i problemet, fordi jeg meget kraftigt advarer imod den opfattelse, der har været gjort gældende, at man kan løse urimelighederne blot ved at forhøje den skønsmæssige værdi af egen bolig, der skal tages til indtægt på selvangivelsen. Man kan dermed formindske afstanden mellem husejernes stilling og den behandling, man skattemæssigt giver lejere, men samtidig hidfører man en merbeskat-